

Inovativna didaktična metoda: meduniverzitetno online projektno delo

Prejeto 29.10.2022 / Sprejeto 01.12.2022

Znanstveni članek

UDK 37.022:378

KLJUČNE BESEDE: mednarodno projektno delo študentov, online sodelovanje, internacionalizacija doma
POVZETEK – Mednarodno projektno delo študentov in visokošolskih učiteljev predstavlja pomemben vidik usvajanja znanj in veščin, ključnih za dela v globaliziranem svetu. Ker vsi študenti ne morejo sodelovati v mednarodni mobilnosti, je pomembna tudi "internationalizacija doma". Namen študije je bil ugotoviti dožemanje uvajanja inovativne didaktične metode večperspektivnega online projektnega dela med študenti in visokošolskimi učitelji zdravstvene nege s slovenske in hrvaške univerze. Uporabljena je pilotna študija s kvantitativnim pristopom anketiranja študentov ($N = 127$) in kvalitativnim pristopom poglobljenih intervjujev študentov in visokošolskih učiteljev ($N = 19$), s katero smo ugotavljali zadovoljstvo, prednosti in ovire študentov in visokošolskih učiteljev Fakultete za zdravstvene vede Univerze v Novem mestu in Sveučilišta Sjever Odjel za sestrinstvo z izvedbo učne metode. Kvantitativni rezultati so pokazali, da so študenti obeh univerz v povprečju zelo zadovoljni z metodo, saj ni bilo ugotovljenih statistično značilnih razlik med njimi, poglobljeni intervjuji pa so razkrili največjo prednost in oviro sodelovanja.

Received 29.10.2022 / Accepted 01.12.2022

Scientific paper

UDC 37.022:378

KEYWORDS: international project work of students, online cooperation, internationalisation at home

ABSTRACT – International project work by students and university faculty represents an important aspect of acquiring knowledge and skills critical to working in a globalised world. Since not all students can participate in international mobility, "internationalisation at home" is also important. The aim of the study was to determine the perceptions of the introduction of the innovative didactic method of multi-perspective online project work among students and university teachers of nursing at Slovenian and Croatian universities. A pilot study using a quantitative approach of surveying students ($N = 127$) and a qualitative approach of in-depth interviews with students and university faculty ($N = 19$) was conducted to determine the satisfaction, strengths, and barriers of students and university faculty at the University of Novo Mesto, Faculty of Health Sciences and the Department of Nursing at University North with the introduction of the teaching method. The quantitative results showed that students from both universities were on average very satisfied with the method, as no statistically significant differences were found between them, and the in-depth interviews revealed the greatest advantage and obstacle of the collaboration.

1 Uvod

V današnjem globaliziranem svetu so mednarodne kompetence in sposobnost učinkovitega sodelovanja v mednarodnih timih, ki komunicirajo online, ključne zahteve različnih delovnih mest. Strokovnjaki in praktiki na področju izobraževanja so soglasni, da je naloga visokega šolstva ustrezno pripraviti diplomante za delo v vedno bolj internacionaliziranem okolju, ki zahteva mednarodno sodelovanje različnih strokovnjakov pri reševanju aktualnih izzivov, z uvajanjem medkulturnih spretnosti, odnosov in večjezičnosti ter sposobnosti izvajanja projektnega dela v svoje študijske programe (Qiang, 2003; Zgaga idr., 2013; Rauer idr., 2021). Takšni izidi se pričakujejo z uporabo didaktične

metode mednarodnega projektnega učenja (Zavašnik Arčnik, 2015; Mosley in Connolly, 2021; Rauer idr., 2021). Sodelovanje v mednarodnih projektih pozitivno vpliva tako na izobraževalni zavod kot na delo visokošolskih učiteljev in študentov, saj krepi stike učiteljev s tujimi učitelji, dviguje prepoznavnost izobraževalne ustanove v lokalnem in širšem okolju, odprtost šole do ožjega in širšega okolja, zmožnost sporazumevanja učiteljev in učencev v tujem jeziku, sodelovanje ter usklajevanje med učitelji (Sentočnik, 2013; Brassier-Rodrigues in Brassier, 2021). Mednarodno sodelovanje vpliva tudi na nekognitivne vidike učenja, kot so motiviranost, samostojnost, želja po znanju jezikov in želja po sodelovanju z vrstniki iz drugih držav (Sentočnik, 2013; Brassier-Rodrigues in Brassier, 2021), ki so pogoj za usvajanje znanja in veščin. Mednarodna izkušnja krepi tudi druge kompetence, kot so odgovornost, delo v skupinah, prilagajanje spremembam, samostojnost in iznajdljivost (Erčulj, 2006; Rauer idr., 2021).

Danes je običajno, da so koncepti aktivnega učenja in projektnega, raziskovalnega ter problemskega učenja ključne sestavine izobraževalnih strategij sodobnih univerz. Projektno učenje je širok pedagoški pristop, ki zajema različne strategije, temelječe na študenta usmerjenem pristopu z bolj aktivnimi metodami, kot so tradicionalni didaktični pristopi. Pri slednjih se od študentov pričakuje, da absorbirajo, si zapomnijo in ohranijo informacije z branjem ali poslušanjem predavanj, pri čemer so razmeroma pasivni, mentorji pa veljajo za "strokovnjake" in avtoritativne posredovalce znanja. Nasprotno pa se projektno učenje ujema s konceptom "skupnostne prakse", kjer se študente obravnava kot del akademske skupnosti. Ta koncept se dobro ujema s sodobnimi univerzitetnimi izobraževalnimi strategijami, ki si prizadevajo, da bi na študente gledali kot na sodelavce univerze. Temeljne sestavine projektnega učenja so naslednje: aktiven pristop študentov k učenju; študij je spodbujen z raziskovanjem; učitelj je spodbujevalec učenja in ne zgolj posredovalec informacij; dejanski učni proces je razumljen kot proces konstruiranja znanja in novega razumevanja (Mosley in Connolly, 2021).

Kompleksna učna metoda, kot je projektno delo, zahteva sodelovanje oziroma delo v skupini/timu (Dumont idr., 2013; Flogie, 2016), razumljeno je kot večstopenjski proces, v katerem člani tima na individualni in skupinski ravni izpolnjujejo naloge in razvijajo timsko delo (Hwang, 2018), pri čemer člani razvijajo odgovornost za izvajanje določenega dela, obenem pa se počutijo odgovorni za celotni uspeh skupine (Peklaj, 2004). Udeleženci samostojno ali/in v manjših skupinah rešujejo različne z učnimi cilji povezane probleme in so pri tem aktivnejši, raziskovalni, kreativni in razvijajo kritično mišljenje, omenjen način pa v primerjavi s tradicionalnim pristopom poučevanja omogoča konstrukcijo boljšega in trajnejšega znanja (Erjavšek in Kostanjevec, 2016).

Številni avtorji poudarjajo smiselnost vključitve projektnega pristopa v visokošolski študij, saj projektno študijsko delo spodbuja študente k medsebojnemu sodelovanju, poslušanju in k sprejemanju mnenj drugih, kar pozitivno vpliva na razvoj njihovih socialnih kompetenc (Summers in Dickinson, 2012; Sánchez in Cano, 2020). Avtorji se strinjajo, da učinkovito projektno delo temelji na timskem delu, ki ga opredelujeta dobra komunikacija in sodelovanje med člani tima na poti do skupnega cilja. Sestava tima, struktura dela in razdelitev nalog ter sodelovanje v timu dokazano vplivajo na učinkovitost timskega dela (Salas idr., 2008; Hwang, 2018), ki je merljiva na različne načine, vključujoč zadovoljstvo posameznih članov z delom v timu (Guchait idr., 2016; Yi, 2016). Tim torej dosegaja cilje z dobrim medsebojnim sodelovanjem članov tima.

Mednarodno timsko delo vključuje sodelovanje članov različnih narodnosti in ima tudi medkulturne razsežnosti (Hoffmann, 2004; Heron, 2018). Za uspešno sodelovanje članov tima je potrebno veliko prilagajanja, ki izhaja iz poznavanja svoje in druge kulture, saj se le tako lahko razume, da je neko vedenje posledica kulturne različenosti (Heron, 2018). Nepoznavanje kulturnih razlik predstavlja tveganje, ki lahko ovira in prepreči učinkovito doseganje projektnih ciljev (Čepon, 2008), različna kulturološka prepričanja pa so lahko tudi glavni razlog za nedoseganje ciljev tima (Rozman, 2003). Sodelujoči v mednarodnih timih govorijo različne jezike, imajo različne načine vedenja in navade, za uspešno sodelovanje pa je potrebno s strani članov tima omenjene razlike čim bolj upoštevati (Dinsmore in Benitez Cudas, 2006). Nemška raziskava o izzivih pri mednarodnem projektnem sodelovanju je pokazala, da predstavljajo kulturne razlike med člani tima bistveno večji izziv kot jezikovne ovire (Hoffmann, 2004).

Mednarodni programi študentskih izmenjav so pogosto predstavljeni kot vodilna strategija za kulturno izmenjavo, vendar pa analiza mobilnosti OECD iz leta 2017 kaže, da v povprečju le 12 % vseh študentov preživi čas v tujini na drugi univerzi (OECD, 2019). Da bi študentom pomagali razviti globalno, mednarodno in medkulturno znanje, zavest in spretnosti, ne da bi morali zapustiti svojo domovino, so potrebne dodatne strategije (Beelen in Jones, 2015). Ena od teh je t. i. "internacionalizacija doma", ki zajema vse mednarodno usmerjene dejavnosti razen izhodne mobilnosti (Harrison, 2015). Ta vključuje tudi medsebojno povezanost prek spleta, imenovano "virtualna mobilnost" (Beelen, 2007), tj. uporabo informacijskih in komunikacijskih tehnologij za doseganje ciljev fizične mobilnosti brez potovanja (Vriens idr., 2010). Virtualna mobilnost velja za enega najpomembnejših inovativnih vidikov internacionalizacije visokega šolstva (European Commision, 2020). Strokovnjaki so soglasni, da je uvedba online mobilnosti v učne načrte univerz pomembna za dolgoročno umestitev dejavnosti virtualne mobilnosti (Beelen, 2007; Ferreira-Lopes in Van Rompay-Bartels, 2020).

Da bi omogočili študentom, ki ne morejo oziroma ne želijo sodelovati v mednarodni mobilnosti (ta je bila znatno otežena tudi zaradi epidemije covida-19), je bila v šolskem letu 2021/2022 na Univerzi v Novem mestu osnovana inovativna učna metoda, ki vključuje projektno delo z raziskovanjem študentov v mednarodnem oziroma meduniverzitetnem timu. Študenti so sodelovali online oziroma izvajali virtualno mobilnost. Namen te prakse je bil okrepiti internacionalizacijo doma (Beelen, 2007), doseči sinergijo učinka mednarodnega in projektnega dela ter študentom omogočiti dvig raziskovalnih, sodelovalnih, jezikovnih, komunikacijskih, organizacijskih ipd. kompetenc.

Ta praksa ni nekaj povsem novega, saj številni avtorji poročajo o mednarodnem timskem delu študentov (npr. Trautrimis idr., 2016; Komori-Glatz, 2017; Rauer idr., 2021). Inovativnost te prakse se kaže v identifikaciji aktualnega izziva in oblikovanju teoretskega ogrodja v mednarodnem timu, raziskovanju raziskovalnega problema s perspektive države/kulture študenta, skupnem oblikovanju sinteze rezultatov in predstavitvi projektne naloge drugim študentom in visokošolskim učiteljem. K sodelovanju so bili povabljeni študenti zdravstvene nege s slovenske in hrvaške univerze ter oblikovani so bili timi z mednarodno sestavo študentov. Prav tako so se povezali visokošolski učitelji in aktivno sodelovali v novi, do takrat še neimplementirani obliki skupnega sodelovanja. Omenjeno mednarodno timsko sodelovanje študentov in visokošolskih učiteljev na področju zdravstvene nege predstavlja novo učno metodo, ki je še neraziskana,

zato se postavlja vprašanje zadovoljstva študentov in visokošolskih učiteljev z uvedeno učno metodo ter ključnih prednosti in ovir njene implementacije.

Problematika medkulturnih razlik je v izobraževanju podcenjena, kar se odraža tudi v pomanjkanju sistematičnih raziskav na tem področju (Kralj in Svetličič, 2017; Rauer idr., 2021). Kulturne razlike lahko povzročajo konflikte, po drugi strani pa lahko tudi pospešujejo inovativnost in produktivnost (Stahl in Tung, 2015). Najpogostejše ovire pri medkulturnem komuniciranju so jezikovne in neverbalne ovire, stereotipiziranje, predvidevanje podobnosti z lastno kulturo, stres, strah in nezaupanje ter geografske ovire (Hofstede idr., 1994). Potencialnim napakam se najbolje izognemo s tem, da se zavedamo vseh teh preprek, ne obsojamo drugačnosti, razvijamo zavedanje o lastnem neverbalnem vedenju in lastnih stereotipih, pridobimo znanje o tuji kulturi ter si njihovo vedenje razlagamo s stališča njihove kulture, svoje stereotipe in znanje pa prilagodimo novi izkušnji (Govindarajan in Gupta, 2001). Kot je bilo omenjeno, jezikovne ovire predstavljajo eno izmed pomembnejših medkulturnih ovir, zaradi katerih lahko pride do nesoglasij in napačnega razumevanja med člani tima (Kralj in Svetličič, 2017). Med jezikovnimi ovirami je bila najpogostejše izpostavljena napačna interpretacija besed in situacij, kar lahko privede do nesoglasij, tudi zaradi različnih vrednot posameznikov in pomanjkanja zaupanja. Nesoglasja med člani tima povzročijo daljšo in zapletenejšo komunikacijo, v nekaterih primerih pa tudi znižano raven zaupanja, posledično pa odnos med člani tima ni več optimalen (Baack idr., 2015).

Ker do sedaj še ni bilo izvedene raziskave o percepciji (zadovoljstvu, prednostih in ovirah) tako pri študentih kot visokošolskih učiteljih) meduniverzitetnega večperspektivnega online projektnega dela, smo skušali s to študijo zapolniti raziskovalno vrzel. Zato je bil njen cilj ugotoviti, kako so bili študenti in visokošolski učitelji različnih univerz zadovoljni z vsebino in izvedbo inovativne učne metode in kakšne so prednosti in ovire te didaktične metode.

2 Podobne pedagoške prakse

V visokem šolstvu so meduniverzitetni online timi že uveljavljeni kot izkustvena učna metoda za poučevanje medkulturnih veščin. Do sedaj so se izvajali na področju medkulturnega usposabljanja (Eslami idr., 2019), v logistiki (Trautrimis idr., 2016), trženju (Van Ryssen in Godar, 2000) in poslovnem izobraževanju (Ferreira-Lopes in Van Rompay-Bartels, 2020). Projekti mednarodnega online sodelovanja so še posebej razširjeni na področju poslovnega izobraževanja. Na primer, Walker idr. (2018) so dvakrat uspešno izvedli šesttedenski projekt s skupno približno 600 študenti poslovnih ved iz enajstih visokošolskih institucij iz šestih držav. Udeleženci so morali analizirati spletno prisotnost in ugled podjetja, ki so ga sami izbrali, ter predlagati izboljšave.

Drug posebej uspešen primer uporabe spletnih tečajev v poslovnem izobraževanju je "Global Enterprise Experience" (GEE). GEE je mednarodno tekmovanje, katerega cilj je razviti veščine na področju poslovanja študentov različnih kultur, časovnih pasov, pogledov na svet in ravni bogastva. Izvaja se vsako leto od leta 2004. Študenti morajo v treh tednih v osmih skupinah razviti predlog poslovnega koncepta na šestih straneh za določen poslovni problem v resničnem življenju. Ta projekt ni vključen v predmetnik,

vendar se lahko vanj prostovoljno vključijo zainteresirani študenti, ki so spodbujeni k sodelovanju s ponudbo denarnih nagrad (GeeBiz, 2020).

Najnovejša študija Rauerja idr. (2021) o projektu poučevanja študentov z različnih univerz in študijskih področij na način, da so skupaj reševali probleme v simuliranem online poslovnem okolju in predstavili svoje ugotovitve visokošolskemu učitelju, je pokazala, da so študenti poročali o manjših težavah na področju kulturnih razlik in večjih na področju komunikacije in koordinacije ter znanja angleščine. Študija je potrdila, da je projekt študente bolje pripravil na njihovo prihodnjo kariero. 80 % udeležencev ga je ocenilo kot dragoceno izkušnjo in kot izobraževalni koncept, ki predstavlja pomemben prispevek v visokošolskem izobraževanju, zlasti v situacijah, kot je pandemija covida-19.

Obstoječe študije niso soglasne glede trajanja meduniverzitetnih online projektov, vrste nalog, velikosti timov in platform za izvedbo, so pa jasno pokazale učinkovitost in uporabnost pristopov k poučevanju, ki uporabljajo online sodelovanje za krepitev medkulturnih kompetenc udeležencev različnih univerz. Ker so obstoječe metode meduniverzitetnega online projektnega dela omogočale, da udeleženci obravnavajo temo iz enega oziroma skupnega zornega kota, je predstavljena učna metoda, ki temelji na skupni opredelitvi raziskovalnega problema, njegovem proučevanju s perspektive države/kulture, iz katere študent prihaja, skupnem sintetiziranju in kritični oceni ter predstavitvi rezultatov, inovativna. To je pomembno, ker si z identifikacijo razlik in skupnih točk raziskovalnega problema ter njihovo kritično oceno študenti lahko pridobijo kompleksnejše raziskovalne in medkulturne kompetence (Ferreira-Lopes in Van Rompay-Bartels, 2020).

3 Potek in organizacija projekta

V študijskem letu 2021/2022 je Univerza v Novem mestu nadgradila dobro sodelovanje s Sveučilištem Sjever iz Varaždina tako, da je hrvaške visokošolske učitelje na področju zdravstvene nege povabila k uresničitvi koncepta meduniverzitetnega večperspektivnega online projekta. V projekt so bili prostovoljno vključeni študenti 1. stopnje zdravstvene nege, ki so v mešanih skupinah po štiri ali pet študentov skupaj opredelili aktualen raziskovalni problem na področju zdravstvene nege (s poudarkom na higieni, ekologiji in obravnavi internističnega bolnika) in teoretsko ogrodje (proučevanje strokovne in znanstvene literature), v nadaljevanju pa ga raziskali s perspektive posamezne države. Nato so v timskem delu sintetizirali ugotovitve tako, da so izpostavili podobnosti in razlike v obravnavi posameznega problema. Skupaj so pripravili pisni del projektne naloge in ga v hibridni obliki v živo in online predstavili timu mentorjev in študentom. Pri projektu so kot mentorji in predavatelji sodelovali visokošolski učitelji, nosilci različnih učnih enot obeh visokošolskih zavodov.

Na tedenskih online videokonferenčnih sestankih so dobili od mentorjev navodila in usmeritve o skupnem sodelovanju in pripravi projektnih nalog, izvedba, način ter pogostost njihovega sodelovanja pa so bili prepuščeni njihovi izbiri. Njihovo online sodelovanje je najpogosteje potekalo po aplikaciji MS Teams, pisna gradiva in krajša sporočila pa so si pošiljali po e-pošti, prav tako pa so tudi pisni del v obliki projektne naloge po e-pošti poslali mentorjem. Vsi sodelujoči visokošolski učitelji, ki so sodelovali kot mentorji, so izvedli tudi online gostujoča predavanja, študenti pa so predstavili

projektne naloge online in v živo v predavalnici fakultete. V projektu je sodelovalo 127 študentov, ki je prejelo za opravljeno delo oceno pri matičnem predmetu.

4 Metodologija

V raziskavi, ki smo jo izvedli po zaključku predstavitev projektnih nalog, je bil uporabljen kvantitativni in kvalitativni deskriptivni pristop študije primera z anketiranjem in poglobljenimi intervjuji študentov in visokošolskih učiteljev. V raziskavi so sodelovali študenti 1. stopnje študijskega programa Zdravstvene nege na Univerzi v Novem mestu, Fakulteti za zdravstvene vede in študenti s Sveučilišta Sjever Odjel za sestrinstvo ter visokošolski učitelji obeh univerz.

V kvantitativno raziskavo je bilo vključenih 127 študentov, od tega 91 študentov slovenske in 36 študentov hrvaške univerze, skupaj 95 študentk in 32 študentov. Za ocenjevanje zadovoljstva sodelovanja pri projektnem delu je bil uporabljen anketni vprašalnik, ki je bil sestavljen iz treh delov. Prvi del je vključeval sociodemografske podatke anketirancev, drugi del je meril zadovoljstvo z vsebino, pripravo in izvedbo inovativne učne metode z devetimi trditvami, ki so vključevale zadovoljstvo na splošno in prednosti sodelovanja v projektnem delu, na katere so študenti odgovarjali s pomočjo 5-stopenjske Likertove lestvice (1 – zelo nezadovoljen, 5 – zelo zadovoljen), tretji del pa je meril ovire sodelovanja z enajstimi trditvami, na katere so študenti odgovarjali s pomočjo 5-stopenjske Likertove lestvice (1 – nikakor se ne strinjam, 5 – povsem se strinjam). Vprašalnik je bil preveden tudi v hrvaški jezik, da so hrvaški študenti lahko suvereno izbrali ponujene trditve. Za oceno zadovoljstva je bila narejena osnovna deskriptivna statistika, razlike v zadovoljstvu in ovirah med študenti obeh fakultet pa so bile izmerjene s t-testom za neodvisne vzorce. Statistično analizo smo izvedli s statističnim programom SPSS, različico 24.0.

V kvalitativni raziskavi je sodelovalo 16 študentov in 3 mentorji, s katerimi smo septembra 2022 izvedli poglobljene intervjuje, saj smo želeli izboljšati razumevanje sodelovanja pri projektu z vidika študentov in visokošolskih učiteljev. K sodelovanju pri poglobljenih intervjujih so bili povabljeni vsi sodelujoči študenti in visokošolski učitelji. Intervjuvancem so bila zastavljena vprašanja, ki so vsebovala teme o zadovoljstvu z inovativnim projektnim delom, prednostih in ovirah dela v projektu. Podatki poglobljenih intervjujev so bili analizirani s tematsko analizo.

5 Rezultati

Kvantitativni pristop

Tabela 1 kaže, da so bi študenti zelo zadovoljni na splošno s sodelovanjem pri projektu in tudi s posameznimi elementi (vsebina, priprava in izvedba projekta). Študenti so bili glede sodelovanja pri projektu najbolj zadovoljni s pripravo na projektno delo

($\bar{x} = 4,64$; $SD = 0,79$), nekoliko manj s sodelovanjem pri projektu na splošno ter z uporabo sodobne digitalne tehnologije ($\bar{x} = 4,55$; $SD = 0,85$). Najmanjše zadovoljstvo so izrazili pri tujem jeziku ($\bar{x} = 3,51$; $SD = 1,18$).

Tabela 1

Ocena zadovoljstva s sodelovanjem pri projektu

Zadovoljstvo s sodelovanjem	Zelo nezadovoljen	Nezadovoljen	Niti zadovoljen niti nezadovoljen	Zadovoljen	Zelo zadovoljen	$\bar{x}$	SD
	f%	f%	f%	f%	f%		
S sodelovanjem pri projektu na splošno	0	4	6	32	58	4,55	0,85
S pridobljenim znanjem	0	5	5	53	37	4,29	0,98
S pripravo na projektno delo	0	0	5	32	63	4,64	0,79
Z načinom komuniciranja	4	2	4	53	37	4,01	0,82
Z reševanjem konfliktov	5	5	5	58	26	4,03	0,95
Z razdelitvijo dela znotraj tima	5	11	0	58	26	3,64	1,06
Z uporabo sodobne digitalne tehnologije	2	3	0	37	58	4,55	0,81
S sodelovanjem v tujem jeziku	4	17	4	48	26	3,51	1,18
S sodelovanjem mentorjev s študenti	3	3	0	26	68	4,52	0,76

Tabela 2 kaže, da je anketirancem največjo oviro predstavljalo sporazumevanje v tujem jeziku ($\bar{x} = 4,91$; $SD = 0,56$) in dodatna obremenitev/delo, ki je posledica sodelovanja pri projektu ($\bar{x} = 4,68$; $SD = 0,82$). Najmanjšo oviro je predstavljal neosebni stik s člani tima ($\bar{x} = 2,88$; $SD = 0,56$).

Tabela 2*Ovire pri sodelovanju v projektu*

<i>Ovire pri sodelovanju</i>	<i>Nikakor se ne strinjam</i>	<i>Se ne strinjam</i>	<i>Niti se ne niti se strinjam</i>	<i>Se strinjam</i>	<i>Povsem se strinjam</i>	$\bar{x}$	<i>SD</i>
	<i>f%</i>	<i>f%</i>	<i>f%</i>	<i>f%</i>	<i>f%</i>		
Sporazumevanje v tujem jeziku mi predstavlja oviro	0	2	4	16	72	4,91	0,56
Sodelovanje v projektu mi predstavlja dodatno obremenitev/delo	4	8	6	46	36	4,68	0,82
Kulturne razlike med mano in tujimi študenti mi predstavljajo oviro	18	26	32	14	10	3,16	0,42
Sodelovanje s študenti drugih narodnosti mi predstavlja oviro	8	16	34	24	18	3,08	0,68
Uporaba digitalnih komunikacijskih orodij mi predstavlja oviro	24	26	24	12	14	3,48	0,64
Neosebni stik s člani tima mi predstavlja oviro	18	46	24	8	4	2,88	0,56
Način dela tujih študentov (odzivnost, vključevanje) mi predstavlja oviro	2	16	12	42	28	4,12	0,54
Samostojno delo mi predstavlja oviro	16	42	22	12	8	3,06	0,86
Timsko delo mi predstavlja oviro	38	36	18	10	8	2,86	0,68
Nepoznavanje članov tima mi predstavlja oviro	6	8	12	52	22	4,02	0,52
Nepoznavanje novih oblik dela mi predstavlja oviro	4	36	28	18	14	3,26	0,62

Tabela 3 kaže, da se zadovoljstvo študentov ne glede na posamezni element statistično značilno ne razlikuje glede na univerzo oziroma državo, iz katere prihajajo študenti.

Tabela 3*Zadovoljstvo s sodelovanjem pri projektu med slovenskimi in hrvaškimi študenti (t-test)*

<i>Zadovoljstvo s sodelovanjem</i>	<i>Narodnost študentov</i>	$\bar{x}$	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>Sig.</i>
S sodelovanjem v projektu na splošno	slovenska	4,42	0,95	1,764	75	0,08
	hrvaška	4,68	0,89			
S pridobljenim znanjem	slovenska	4,12	1,21	-1,555	124	0,12
	hrvaška	4,46	0,82			
S pripravo na projektno delo	slovenska	4,76	0,95	0,108	150	0,11
	hrvaška	4,52	0,81			
Z načinom komuniciranja	slovenska	3,86	1,18	1,625	150	0,21
	hrvaška	4,16	0,79			
Z reševanjem konfliktov	slovenska	3,50	0,76	-1,006	137	0,28
	hrvaška	4,56	0,85			
Z razdelitvijo dela znotraj tima	slovenska	3,31	1,06	0,064	146	0,94
	hrvaška	3,97	0,78			
Z uporabo sodobne digitalne tehnologije	slovenska	4,32	0,98	0,669	124	0,50
	hrvaška	4,78	0,91			
S sodelovanjem v tujem jeziku	slovenska	3,21	1,21	0,061	124	0,98
	hrvaška	3,81	1,14			
S sodelovanjem mentorjev s študenti	slovenska	4,76	0,56	0,128	150	0,90
	hrvaška	4,28	0,88			

Tabela 4 kaže, da se ovire pri sodelovanju študentov ne glede na postavko statistično značilno ne razlikujejo glede na univerzo oziroma državo, iz katere prihajajo študenti.

Tabela 4*Ovire sodelovanja pri projektu med slovenskimi in hrvaškimi študenti (t-test)*

<i>Ovire pri sodelovanju</i>	<i>Narodnost študentov</i>	$\bar{x}$	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>Sig.</i>
Sporazumevanje v tujem jeziku	slovenska	4,93	0,56	0,49	123	0,62
	hrvaška	4,89	0,76			
Sodelovanje v projektu predstavlja dodatno delo	slovenska	4,62	1,24	0,06	146	0,94
	hrvaška	4,74	1,12			
Kulturne razlike med mano in tujimi študenti	slovenska	3,48	1,02	0,53	146	0,59
	hrvaška	2,84	0,98			
Sodelovanje s študenti drugih narodnosti	slovenska	3,22	0,89	-1,60	146	0,11
	hrvaška	2,94	1,04			
Uporaba digitalnih komunikacijskih orodij	slovenska	3,34	1,23	0,62	146	0,64
	hrvaška	3,22	0,94			
Neosebni stik s člani tima	slovenska	2,98	0,76	-0,29	146	0,76
	hrvaška	2,78	0,66			
Način dela tujih študentov (odzivnost, vključevanje)	slovenska	4,82	0,92	-0,77	146	0,44
	hrvaška	3,42	0,46			
Samostojno delo	slovenska	3,04	0,86	-1,68	146	0,09
	hrvaška	3,08	0,84			
Timsko delo	slovenska	3,26	0,84	-1,53	146	0,13
	hrvaška	2,46	0,68			
Nepoznavanje članov tima	slovenska	4,82	0,88	-1,32	146	0,19
	hrvaška	3,22	1,02			
Nepoznavanje novih oblik dela	slovenska	3,42	0,64	-0,90	113	0,37
	hrvaška	3,10	0,86			

*Kvalitativni pristop**Zadovoljstvo s sodelovanjem v projektu*

Analiza poglobljenih intervjujev je pokazala, da so vsi intervjuvani študenti izrazili zadovoljstvo s sodelovanjem pri projektu na splošno, pri čemer se je bolj jasno pokazala razlika v odgovorih med slovenskimi in hrvaškimi študenti. Tipična je bila izjava slovenske študentke 9: “Super je bilo sodelovati s kolegi, zelo smo se ujeli in spoznali veliko novega.”

Tudi poglobljeni intervjuji z visokošolskimi učitelji so razkrili, da je bilo zadovoljstvo s sodelovanjem sicer obojestransko, čeprav močnejše izraženo s strani hrvaških kolegov, ki so sodelovanje opisali s podobnimi besedami, kot ga je hrvaški mentor 2: "To sodelovanje bi ocenil kot odlično, saj se je na ta način odprl prostor za skupno delo in deljenje rezultatov tega dela."

Prednosti sodelovanja na projektu

Intervjuvani študenti so kot prednost mednarodnega sodelovanja brez potovanja v času epidemije covida-19 izpostavili priložnost utrjevanja tujega jezika in pridobivanja izkušenj mednarodnega projektne dela. Navedeno je slovenski študent 10 opisal: "Čeprav so bila naša srečanja vedno na daljavo, smo vsakič imeli priložnost govorit' in poslušat' hrvaški jezik od vrstnikov in to je zame bila odlična izkušnja. Veselim se naslednjih skupnih projektov, ker zdaj vem, kako poteka delo." In hrvaški študent 9: "Slovenci so boljše razumeli naš jezik kot mi njihovega, smo pa bili veseli, da smo lahko izboljšali znanje slovenskega jezika."

Rezultati so tudi pokazali, da je bila prednost sodelovanja v projektu pridobitev novega znanja s pomočjo informacij, predstavljenih s strani študentov in mentorjev z druge univerze. "Obravnavane teme so poglobile znanje in mi omogočile širši pogled z vidika preventivnega zdravstvenega delovanja v obeh državah," je menil hrvaški študent 9. Mentor 3 pa je dodal: "Predstavljene teme z vidika obeh držav so predstavljale priložnost za nadgradnjo znanja s področja zdravstvene nege."

Večina študentov je poudarila, da so pridobili organizacijske in komunikacijske kompetence, saj je pri delu v mednarodnem timu zelo pomembno, kako se organizira delo in komunicira. "Ker smo morali sami uskladiti vse aktivnosti, sem ugotovil, da sem izboljšal organizacijske sposobnosti, vsi pa smo morali izboljšati način komuniciranja, ker drugače dogovori niso bili uspešni," je navedel hrvaški študent 14, slovenski (7) pa je dodal: "Tudi konflikte v timu smo se naučili reševati, spoznali pa smo, kako med člane tima uspešno razdeliti naloge."

Ovire pri sodelovanju v projektu

Analiza poglobljenih intervjujev je razkrila, da sta bili ključni oviri jezik in strah pred nastopanjem, še posebej strah pred javnim nastopanjem pred kolegi z druge univerze. Tipičen odgovor slovenske študentke 5 je bil: "Govorit' v tujem jeziku ni tako lahko, ker se ne počutim suvereno. Že tako je nastopati pred občinstvom težko, pred kolegi pa še težje, če pa moraš govorit' še v tujem jeziku, ki ga ne obvladaš dobro, je pa najtežje." Enako tudi pri hrvaški študentki 6: "Ne razumem angleško, slovensko pa še manj. Vse bi bilo super, če bi vedela, da bom lahko govorila v hrvaškem jeziku." Študente je oviralo tudi nepoznavanje tuje kulture, načina sporazumevanja in prilagodljivosti v smislu usklajevanja obveznosti. "Ne poznam načina razmišljanja tujih študentov, pa njihovih navad in jezika, zato ne vem, kako dobro (če sploh) bi usklajevali določene obveznosti," je dejala slovenska študentka 12.

Poglobljeni intervjuji so tudi razkrili, da je slovenskim študentom veliko oviro za sodelovanje v projektu predstavljalo nepoznavanje članov tima, kot je povedala slovenska študentka 14: "Nepoznavanje hrvaškega jezika je moja šibka točka in to me je najbolj

odvrčalo od sodelovanja pri projektu, pa tudi to, da ne poznam drugih članov, kar mi ni prijetno, in težko sodelujem z nekom, če ga ne poznam, sploh če ne govori slovensko.”

Nekaj študentov je tudi izpostavilo, da je sodelovanje oteženo zaradi neenake motiviranosti za sodelovanje. “Sodelovanje v projektu je težko, ker niso vsi enako motivirani za delo in pripravljeni vložiti trud in čas v delo in v usklajevanje obveznosti,” je dejal slovenski študent 7.

Četrtnina študentov obeh fakultet je tudi poudarila neustrezno delitev nalog znotraj tima in neizpolnjevanje dogovorjenih obveznosti. Tipična izjava slovenske študentke 12 je bila: “Hrvati niso izpolnili svojih obveznosti, niso se znali med seboj dogovoriti”, kaj bo kdo naredil in do kdaj. Niso pokazali pravega zanimanja za naše skupno delo, zato naše delo ni potekalo po planu in smo bili slabe volje, z opravljenim delom pa so bili (pre)hitro zadovoljni.” In mnenje hrvaškega študenta 1: “Smo želeli, da bi si drugače razdelili delo, pa ni šlo tako, zato smo včasih malo zamujali z oddajo naših prispevkov, ampak večjih težav ni bilo.”

Poglobljeni intervjuji z visokošolskimi učitelji so razkrili, da je največjo oviro pri sodelovanju v projektu predstavljala časovna stiska tako pri slovenskih kot hrvaških visokošolskih učiteljih, kar je slovenski mentor 3 opisal s sledečimi besedami: “To sodelovanje je odlično zasnovano, edini problem je časovna uskladitev tako obveznosti učiteljev kot študentov obeh fakultet, umestitev vseh sestankov in online videokonferenc, načrtovanje terminov predstavitev itd. Študenti in predavatelji nujno potrebujemo tovrstne izmenjave in sodelovanja, vendar se vsi zelo borimo s časom.”

Tabela 5

Ključne teme študentov in visokošolskih učiteljev mentorjev

<i>Teme študentov in visokošolskih učiteljev</i>	<i>Tipična pripoved slovenskih študentov</i>	<i>Tipična pripoved hrvaških študentov</i>	<i>Tipična pripoved visokošolskih učiteljev</i>
Zadovoljstvo			
Pozitivna splošna ocena sodelovanja	“Super je bilo sodelovati, dobro smo se ujeli, resno smo delali in dobro predstavili naše delo. Upam, da ostanemo s puncami povezane še naprej.” (Študent 9)	“Super smo sodelovali, online sodelovanje mi je bilo zelo všeč. S Slovenci je bilo super sodelovati, zelo so disciplinirani in resni pri delu, pri njih ni zafrkancije.” (Študent 16)	“Glede na to, da smo bili prvič skupaj, je bilo sodelovanje odlično. Zagotovo bo način predstavitve prepoznan in ovrednoten na obeh fakultetah.” (Mentor 1)
Prednosti			
Utrjevanje tujega jezika in pridobivanje mednarodnih izkušenj projektne dela	“Sem zelo zadovoljna, ker sem lahko izboljšala hrvaški jezik, saj je bila diskusija v hrvaškem jeziku, spoznala pa sem tudi, kako se izpelje projekt s tujci.” (Študent 10)	“Pogovarjali smo se tudi v slovenskem jeziku, se brez težav dogovarjali in nekaj novih slovenskih besed sem si zapomnil.” (Študent 9)	“Jezikovna bariera je bila kljub različnim jezikom premagana in večjih težav pri sodelovanju študenti niso imeli.” (Mentor 1)

Organizacija dela in način komuniciranja	“Vsi smo imeli možnost izboljšati pisno in ustno komuniciranje, nekateri pa imamo tudi izkušnjo reševanja konfliktov v timu.” (Študent 2)	“Zelo smo bili samostojni in fleksibilni pri delu, hitri pri odgovarjanju na e-pošto, tudi med vikendi.” (Študent 6)	“Pridobljena izkušnja komuniciranja v timu je študentom omogočila tudi krepitev medsebojnega sodelovanja v timu.” (Mentor 3)
Nadgrajevanje in prenos znanja ter izkušenj s področja zdravstvene nege	“Preventivne aktivnosti kroničnih obolenj se pri Hrvatih nekoliko razlikujejo od naših, imajo pa kar nekaj dobrih praks pri preprečevanju okužb v zdravstvu in to bi bilo dobro vpeljati v naše delo.” (Študent 12)	“Obravnavane teme so poglobile moje znanje in izkušnje, mi omogočile širši pogled z vidika preventivnega zdravstvenega delovanja v obeh državah, oboje pa bom uporabil pri nadaljevanju študija.” (Študent 3)	“Združitev vsebin učnih enot in primerjava v obeh državah je velik doprinos, pristop k obravnavi tem pa omogoča poglobljanje znanja.” (Mentor 2)
Ovire			
Nepoznavanje tujega jezika in kulture	“Nisem vsega razumela zaradi tujega jezika, ker so prehitro govorili. Ne poznam načina razmišljanja tujih študentov, pa njihovih navad in jezika.” (Študent 5)	“Vsak bi raje govoril v svojem jeziku, ker je to najlažje in se počutiš najbolj suvereno. Meni to predstavlja zelo velik stres, ker ne vem, kako razmišljajo.” (Študent 6)	–
Strah pred nastopanjem pred tujimi kolegi in nepoznavanje članov tima	“Nastopati pred občinstvom je težko, če pa moraš govoriti pred tujimi kolegi, ki jih ne poznaš, je to še veliko težje in še več je strahu.” (Študent 11)	–	–
Pomanjkanje motivacije in časa	“Mislim, da so bili naši kolegi za sodelovanje in delo v projektu manj motivirani kot mi, kar se je včasih tudi pokazalo z neresnim pristopom, niti na profesorjeve maile niso odgovarjali”. (Študent 13)	“Premalo imam časa, zato mi je škoda časa za te stvari, ker itak ne prinesejo veliko dodatnega znanja.” (Študent 8)	“Problem je v motivaciji študentov, kar oteži sodelovanje, če ena stran ni dovolj motivirana za delo in ne vlaga enako truda kot druga, pa tudi časovna usklajitev sestankov predstavlja težavo.” (Mentor 2)
Neustrezna delitev nalog	“Na začetku si nismo naloge dobro razdelili, potem pa Hrvati niso odgovarjali na maile, niso bili prisotni na videokonferencah.” (Študent 5)	“Smo želeli, da bi teorijo napisali eni, predstavitev pa drugi, pa ni šlo tako, zato smo včasih malo zamujali z oddajo naših prispevkov, ampak večjih težav ni bilo.” (Študent 1)	“Ker študent ni dovolj motiviran, ne pristopi resno k delu in to se odraža na delovni vnemi celotnega tima, kar se je na trenutke pokazalo, ko niso vedeli, kaj naj kdo naredi.” (Mentor 3)

6 Diskusija in zaključki

V analizi študije primera percepcije inovativne didaktične metode se je kombinacija kvalitativnih in kvantitativnih metod izkazala za koristno, saj je omogočila širši in globlji vpogled v zadovoljstvo, prednosti in ovire uvedbe tega pristopa. Kvantitativni podatki so pokazali, da ne obstajajo statistično značilne razlike v zadovoljstvu (vsebina, priprava, izvedba projekta) glede na univerzo oziroma državo, od koder prihaja študent, kvalitativni podatki pa so razkrili večje razlike v izjavah študentov. Tako so poglobljeni intervjuji udeležencem omogočili, da so na svoj način in s svojimi besedami ocenili inovativno projektno delo, zaradi česar so prednosti in ovire sodelovanja v projektnem delu mednarodnega oziroma meduniverzitetnega tima bolj vidne oziroma jasno razpoznavne.

Raziskava je pokazala, da so bili vsi sodelujoči na splošno zelo zadovoljni s sodelovanjem v projektu, predvsem so kot prednosti navedli dobre izkušnje mednarodnega sodelovanja, pridobitev novih spoznanj na področju zdravstvene nege zaradi informacij kolegov iz druge države in izboljšanje komunikacijskih veščin. Največjo oviro pri mednarodnem projektnem sodelovanju je vsem študentom predstavljala uporaba tujega jezika. Slovenski študenti so kot pomembnejše ovire pri sodelovanju izpostavili tudi sprejemanje kulturnih razlik, nepoznavanje članov tima ter način dela tujih študentov (odzivnost, vključevanje, motiviranost), hrvaškim študentom pa je sodelovanje pri projektu predstavljalo dodatno obremenitev.

Rezultati torej kažejo, da so študenti in visokošolski učitelji z uvedbo inovativne didaktične metode zadovoljni in so jo pripravljeni sprejeti, kar je skladno z ugotovitvami drugih študij, ki kažejo, da se akademska skupnost zaveda potreb mednarodnega trga dela in je pripravljena uvesti spremembe v študijske programe. Strokovna in medkulturna izkušnja predstavlja pomemben prispevek v visokošolskem izobraževanju zlasti za študente, ki se ne morejo udeležiti mednarodne mobilnosti (npr. Brumen idr., 2021; Javornik Krečič in Ivanuš Grmek, 2021; Rauer idr., 2021; Mosley in Connolly, 2021). A rezultati kažejo, da kot vsaka novost tudi ta prinaša ovire, med katerimi poleg tujega jezika, kulturnih razlik prevladujejo tudi komunikacijske, motivacijske in koordinacijske ovire, kot so tudi ugotovili drugi avtorji podobnih študij (Baack idr., 2015; Mosley in Connolly, 2021; Rauer idr., 2021; Komočar in Čotar Konrad, 2022).

Uveljavljanje inovativne didaktične metode bo verjetno v nadaljevanju zelo raznoliko. Izkušnje študentov se bodo lahko razlikovale glede na njihovo stopnjo akademske pripravljenosti za to vrsto pristopa, njihov letnik študija, kulturni kontekst, v katerem poteka njihovo osnovno izobraževanje, in njihove osebne preference glede osredotočenosti na uporabne probleme v primerjavi z več učenja, ki temelji na teoriji. Bistveno je, da morajo mentorji paziti, da ga ne zamenjajo z minimalno vodeno poizvedovalno učenje, katerega učinkovitost izpodbijajo empirične raziskave (Mosley in Connolly, 2021). Ker medpredmetno povezovanje, s katerim lahko horizontalno ali vertikalno povežemo učne vsebine, znanja in učne spretnosti različnih predmetnih področij (Šafranj idr., 2021), predstavlja nadgradnjo obstoječega projekta, bi bilo smiselno v nadaljnji razvoj projekta vključiti študente in visokošolske učitelje različnih predmetnih področij in še bolje izkoristiti možnosti, ki jim jih ponuja sodobna IKT, ki je v glavnem premalo iz-

koriščena, razen v primeru posebnih situacij, kot je bila pandemija covida-19 (Kopačin in Birska, 2022).

Študija je pokazala, da obstajajo dobri argumenti za uvedbo meduniverzitetnega večperspektivnega online projektne del v redno pedagoško delo. To potrebo potrjujejo tudi raziskave o učinkovitih učnih strategijah, ki vključujejo izzive sodobnih univerz, ki se tudi soočajo s potrebo po uravnovešanju vloge raziskovanja in poučevanja. Obstoječe prakse raziskovalno vodenega poučevanja v mednarodnem kontekstu, ki se uporabljajo na razvitih univerzah, spodbujajo akademike, da sledijo tej vrsti pristopa (Mosley in Connolly, 2021).

Ključna pomanjkljivost študije je, da temelji na eni izvedbi meduniverzitetnega večperspektivnega online projektne del in da v raziskavi vključuje manjše število hrvaških udeležencev kot slovenskih, ker so bili ti manj odzivni.

Mateja Šimec, Karmen Erjavec, PhD, Marjan Blažič, PhD

Innovative Didactic Method: Inter-College Online Project Work

In today's globalised world, international competencies and the ability to work effectively in international teams are important prerequisites for various professions. Experts and practitioners in education agree that it is the role of higher education to adequately prepare graduates to work in an increasingly internationalised environment which requires international collaboration among various experts to solve current challenges by incorporating intercultural skills, attitudes, broader skills, and the ability to work on projects into their studies (Qiang, 2003; Zgaga et al., 2013; Rauer et al., 2021). Participation in international projects has a positive impact on both the educational institution and the work of the college faculty and students (Sentočnik, 2013; Brassier-Rodrigues and Brassier, 2021). International experience also strengthens other competencies such as responsibility, teamwork, adaptation to change, independence, and resourcefulness (Erčulj, 2006; Rauer et al., 2021). Nowadays, it is common that the concepts of active learning, project-based, inquiry-based, and problem-based learning are important components of the educational strategies of modern universities. Authors agree that effective project work is based on teamwork, which is defined by good communication in the collaboration between members towards a common goal. International teamwork involves collaboration among members of different nationalities and also has a cross-cultural dimension (Hoffmann, 2004; Heron, 2018). Ignorance of cultural differences is a risk that can hinder and prevent effective achievement of project goals (Čepon, 2008), and different cultural beliefs can also be the main reason for the failure to achieve team goals (Rozman, 2003). Participants in international teams speak different languages, have different behaviours and habits, and successful collaboration requires that team members take these differences into account as much as possible (Dinsmore and Benitez Cudas, 2006). The most common barriers in intercultural communication are language and nonverbal barriers, stereotyping, stress, fear, and mistrust (Hofstede et al., 1994). Additional strategies are needed to help students to develop global, international, and intercultural knowledge, awareness, and skills without hav-

ing to leave their home country (Beelen and Jones, 2015). One of these is what is known as “internationalisation at home”, which includes all internationally oriented activities except international mobility (Harrison, 2015). This includes networking through the use of information and communication technologies to achieve physical mobility goals without travel (Vriens et al., 2010).

For students who cannot or do not want to participate in international mobility an innovative teaching method was introduced at the University of Novo Mesto in the 2021/2022 academic year, which includes project work involving student research in an international or inter-university team. Nursing students from Slovenian and Croatian universities participated online or conducted virtual mobility in teams with an international composition of students. The aim of this practice was to strengthen internationalisation in their own country, to achieve a synergy of the impact of international and project work, and to give students the opportunity to improve their competencies in research, collaboration, language, communication, organisation, etc. The innovativeness of this practice is demonstrated by the identification of the current challenge and the creation of a theoretical framework in an international team; the study of the research problem from the perspective of the student's country/culture; the jointly produced synthesis of results, and the presentation of the project task to other students and university teachers. University faculty from the field of nursing also joined together and actively participated in a new form of joint collaboration that had not been realised before. Since there has been no previous research on the perceptions (satisfaction, benefits, and barriers of students and university faculty) of inter-university multi-perspective online project work, we sought to fill the research gap with this study. Therefore, its aim was to find out how satisfied students and university teachers from different universities were with the content and implementation of the innovative teaching method, and what advantages and obstacles this didactic method brought.

The research used a quantitative and qualitative descriptive case study approach with surveys and in-depth interviews of students and university faculty. Students from the 1st cycle of the nursing programme at the University of Novo mesto, Faculty of Health Sciences, and students from University North, Department of Nursing, as well as university teachers from both universities participated in the study. 127 students participated in the quantitative research; 91 from Slovenian universities and 36 from Croatian universities. In the qualitative research, 16 students and three mentors participated, with whom we conducted in-depth interviews, as we wanted to better understand the participation in the project from the perspective of the students and university teachers.

In analysing the case study on perceptions of the innovative didactic method, the combination of qualitative and quantitative methods proved useful as it provided a broader and deeper insight into the satisfaction, benefits, and barriers to adopting this approach. The results of the survey showed that students were very satisfied with the collaboration on the project in general and also with individual elements (content, preparation, and implementation of the project). For the respondents, communication in a foreign language was the biggest obstacle ($\bar{x} = 4.91$; $SD = 0.56$). Student satisfaction with their participation in the project did not statistically significantly differ by elements depending on the university or country from which the students came. Similarly, barriers to student participation in the project did not statistically significantly differ by elements depending on the university or country from which the students came.

The students interviewed highlighted the opportunity to consolidate their knowledge of a foreign language and gain experience with international project work as an advantage of international collaboration without travelling during the COVID-19 epidemic. The results also showed that the benefit of project participation was the acquisition of new knowledge, and using the information presented by students and mentors from another college. Most students emphasised that they acquired organisational and communication skills, because the way the work is organised and communicated is very important when working in an international team. The analysis of the in-depth interviews revealed that the biggest obstacle was language and the fear of speaking, especially the fear of speaking publicly in front of colleagues from another college. Slovenian students highlighted the acceptance of cultural differences, the lack of familiarity with team members, and the way foreign students work (responsiveness, involvement, motivation) as major obstacles to collaboration, while for Croatian students, collaboration on the project was an additional burden.

Thus, the survey revealed that all participants were generally very satisfied with their participation in the project. The main benefits they mentioned were the good experience of international cooperation, the acquisition of new knowledge in the field of nursing thanks to the information from colleagues from another country, and the improvement of communication skills. The biggest obstacle for all students in the international project collaboration was the use of a foreign language.

Thus, the results show that students and college teachers are satisfied with the introduction of an innovative didactic method and are willing to adopt it, which is consistent with the results of other studies which show that the academic community is aware of the needs of the international labour market and is willing to introduce changes in the study programmes. Professional and intercultural experiences represent an important contribution to higher education, especially for students who cannot participate in international mobility (Brumen et al., 2021; Javornik Krečič and Ivanuš Grmek, 2021; Rauer et al., 2021; Mosley and Connolly, 2021). However, the results show that this innovation, like any other, brings obstacles. The prevailing ones are communication, motivation, and coordination obstacles, in addition to foreign language and cultural differences, as other authors of similar studies have also noted (Baack et al., 2015; Mosley and Connolly, 2021; Rauer et al., 2021; Komočar and Čotar Konrad, 2022).

This study has shown that there is a strong case for introducing inter-college multi-perspective online project work into regular pedagogical work. This need has also been confirmed by research on effective teaching strategies that address the challenges of modern universities, which also face the need to balance the roles of research and teaching. The existing research-led teaching practices in an international context which are used in developed universities encourage academics to adopt this type of approach (Mosley and Connolly, 2021). The main drawback of the study is that it is based on an implementation of an inter-college multi-perspective online project work which involved a smaller number of Croatian participants than Slovenian ones because the former were less responsive.

LITERATURA

1. Baack, D. W., Dow, D., Parente, R. idr. (2015). Confirmation Bias in Individual-Level Perceptions of Psychic Distance: an Experimental Investigation. *Journal of International Business Studies*, 46 (8), 938–959. Dostopno na: <https://doi.org/10.1057/jibs.2015.19> (pridobljeno 10.09.2022).
2. Beelen, J. (ur.) (2007). *Implementing Internationalisation at home*. Amsterdam: EAIE, European Association for International Education. Dostopno na: https://www.academia.edu/10268019/Beelen_J_Ed_2007 (pridobljeno 02.10.2022).
3. Beelen, J. in Jones, E. (2015). Redefining Internationalization at Home. V: Curaj, A., Matei, L., Pricopie, R. idr. (ur.). *The European Higher Education Area: Between Critical Reflections and Future Policies* (str. 59–72). Heidelberg: Springer. Dostopno na: https://doi.org/10.1007/978-3-319-20877-0_5 (pridobljeno 15.09.2022).
4. Brassier-Rodrigues, C. in Brassier, P. (2021). *Internationalisation at Home: a Collection of Pedagogical Approaches to Develop Students' Intercultural Competences*. Bruxelles: Peter Lang Verlag. Dostopno na: <https://doi.org/10.3726/b18371> (pridobljeno 15.09.2022).
5. Brumen, M., Kavčič, B. in Duh, M. (2021). Pouk likovne umetnosti v angleščini pri tretješolcih. *Didactica Slovenica – Pedagoška obzorja*, 36(3–4), 81–92.
6. Čepon, S. (2008). *Medkulturne razlike kot vir tveganja pri izvedbi projekta*. Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Ekonomska fakulteta.
7. Dinsmore, P. C. in Benitez Cudas, M. M. (2006). Cultural Challenges in Managing International Projects. V: *The AMA handbook of project management* (str. 399–407). New York: American Management Association.
8. Dumont, H., Istance, D. in Benavides, F. (ur.) (2013). O naravi učenja: uporaba raziskav za navdih prakse. 2. izdaja. Ljubljana: Zavod Republike Slovenije za šolstvo Slovenije. Dostopno na: <https://www.zrss.si/pdf/o-naravi-ucenja.pdf> (pridobljeno 25.09.2022).
9. Erčulj, J. (2006). Šole kot učeče se skupnosti. V: Možina, S. in Kovač, J. (ur.). *Menedžment znanja: znanje kot temelj razvoja, na poti k učečemu se podjetju* (str. 245–256). Maribor: Založba Pivec.
10. Erjavšek, M. in Kostanjevec, S. (2016). Projektno učno delo z vidika aktivnega pristopa k poučevanju prehranskih vsebin v študijskem programu gospodinjstva. V: Aškerc, K. idr. (ur.). *Izboljševanje kakovosti poučevanja in učenja v visokošolskem izobraževanju: od teorije k praksi, od prakse k teoriji* (str. 202–213). Ljubljana: Center RS za mobilnost in evropske programe izobraževanja in usposabljanja.
11. Eslami, Z., Hill-Jackson, V., Kurteš, S. idr. (2019). Telecollaboration Among Qatari and US Undergraduates in a Multicultural Course: Opportunities and Obstacles. V: Reinders, H., Coombe, C., Littlejohn, A. idr. (ur.). *Innovation in Language Learning and Teaching. New Language Learning and Teaching Environments* (str. 263–282). Cham: Palgrave Macmillan. Dostopno na: https://doi.org/10.1007/978-3-030-13413-6_13 (pridobljeno 25.09.2022).
12. European Commission. (2020). *Skills for Industry Curriculum Guidelines 4.0: Future-proof Education and Training for Manufacturing in Europe: Final Report*. Publications Office. Dostopno na: <https://data.europa.eu/doi/10.2826/097323> (pridobljeno 04.09.2022).
13. Ferreira-Lopes, L. in Van Rompay-Bartels, I. (2020). Preparing Future Business Professionals for a Globalized Workplace Through Intercultural Virtual Collaboration. *Development and Learning in Organizations*, 34, 21–24. Dostopno na: <https://doi.org/10.1108/DLO-08-2019-0194> (pridobljeno 15.09.2022).
14. Flogie, A. (2016). *Vpliv inovativnega izobraževanja in informacijsko-komunikacijske tehnologije na spremembe pedagoške paradigme*. [Doktorska disertacija]. Maribor: Univerza v Mariboru, Fakulteta za naravoslovje in matematiko.
15. GeeBiz. (2020). *Global Enterprise Experience: Global Contest in Leadership, Cross Cultural Communication, Social Entrepreneurship and International Business*. Dostopno na: <https://www.geebiz.org> (pridobljeno 25.09.2022).
16. Govindarajan, V. in Gupta, A. (2001). Building an Effective Global Business Team. *Engineering Management Review*, 30(2), 63–71. Dostopno na: <https://doi.org/10.1109/EMR.2002.1022419> (pridobljeno 25.09.2022).

17. Guchait, P., Lei, P. in Tews, M. J. (2016). Making Teamwork Work: Team Knowledge for Team Effectiveness. *The Journal of Psychology: Interdisciplinary and Applied*, 150(3), 300–317. Dostopno na: <https://doi.org/10.1080/00223980.2015.1024596> (pridobljeno 15.09.2022).
18. Harrison, N. (2015). Practice, Problems and Power in “Internationalisation at Home”: Critical Reflections on Recent Research Evidence. *Teaching in Higher Education*, 20(4), 412–430. Dostopno na: <https://doi.org/10.1080/13562517.2015.1022147> (pridobljeno 10.09.2022).
19. Heron, M. (2018). Pedagogic Practices to Support International Students in Seminar Discussions. *Higher Education Research and Development*, 38(2), 266–279. <https://doi.org/10.1080/07294360.2018.1512954> (pridobljeno 15.09.2022).
20. Hoffmann, H. E. (2004). Die Bedeutung kultureller Unterschiede. *Projektmanagement*, 5(3), 12–15.
21. Hofstede, J. G. (1994). The Business of International Business is Culture. *International Business Review* 3(1), 1–14.
22. Hwang, A. (2018). Online and Hybrid Learning. *Journal of Management Education*, 42(4), 557–563. Dostopno na: <https://doi.org/10.1177/1052562918777550> (pridobljeno 28.09.2022).
23. Javornik Krečič, M. in Ivanuš Grmek, M. (2021). Pojmovanje učenja pri študentih – bodočih pedagoških delavcih v treh državah. *Didactica Slovenica – Pedagoška obzorja*, 36(2), 109–127.
24. Komočar, S. in Čotar Konrad, S. (2022). Vloga medgeneracijskega učenja pri prehodu novincev na delovno mesto v vrtcu. *Didactica Slovenica – Pedagoška obzorja*, 37(1), 3–21.
25. Komori-Glatz, M. (2017). (B)ELF in Multicultural Student Teamwork. *Journal of English as a Lingua Franca*, 6(1), 83–109. Dostopno na: <https://doi.org/10.1515/jelf-2017-0007> (pridobljeno 11.09.2022).
26. Kopačin, B. in Birsá, E. (2022). Medpredmetno povezovanje glasbene in likovne umetnosti. *Didactica Slovenica – Pedagoška obzorja*, 37(1), 109–125.
27. Kralj, T. in Svetličič, M. (2017). Nepoznavanje kulturnih razlik kot ovira mednarodnega poslovanja slovenskih podjetij?. *Teorija in praksa*, 54(3–4), 552–571.
28. Moseley, A. in Connolly, J. (2021). The Use of Inquiry-Based Learning in Public Administration Education: Challenges and Opportunities in the Context of Internationalization. *Teaching Public Administration*, 39(3), 270–286. Dostopno na: <https://doi.org/10.1177/0144739420935971> (pridobljeno 15.09.2022).
29. OECD. (2019). Education at a glance 2019. Dostopno na: https://www.oecd-ilibrary.org/education/education-at-a-glance-2019_f8d7880d-en (pridobljeno 20.09.2022).
30. Peklaj, C. (2004). Tekmovanje, sodelovanje in individualno učenje ter razvoj različnih kompetenc. *Vzgoja in izobraževanje*, 35(4), 4–7.
31. Qiang, Z. (2003). Internationalization of Higher Education: Towards a Conceptual Framework. *Policy Futures in Education*, 1(2), 248–270.
32. Rauer, J. N., Kroiss, M., Kryvinska, N. idr. (2021). Cross-university Virtual Teamwork as a Means of Internationalization at Home. *The International Journal of Management Education*, 19(3), 100512–100525. Dostopno na: <https://doi.org/10.1016/j.ijme.2021.100512> (pridobljeno 25.09.2022).
33. Rozman, R. (2003). Razvoj ravnanju projektov naklonjene kulture v podjetju. *Projektna mreža Slovenije*, 6(3), 4–9.
34. Salas, E., Cooke, N. J. in Rosen, M. A. (2008). On Teams, Teamwork, and Team Performance: Discoveries and Developments. *Human Factors*, 50(3), 540–547. Dostopno na: <https://doi.org/10.1518/001872008X288457> (pridobljeno 15.09.2022).
35. Sánchez, A. T. in Cano, A. S. H. (2020). Science Gamified: Designing and Implementing a Gamification Model in Science Courses. *European Conference on Games Based Learning*. Dostopno na: <https://doi.org/10.34190/GBL.20.069> (pridobljeno 10.09.2022).
36. Sentočnik, S. (2013). Študija učinkov programa Vseživljenjsko učenje na osnovno in srednjošolsko izobraževanje z vidika nacionalnih prioritet. Ljubljana: CMEPIUS.
37. Stahl, G. in Tung, R. (2015). Towards a More Balanced Treatment of Culture in International Business Studies: the Need for Positive Cross-cultural Scholarship. *Journal of International Business Studies*, 46(4), 391–414. Dostopno na: <https://doi.org/10.1057/jibs.2014.68> (pridobljeno 15.09.2022).

38. Summers, E. J. in Dickinson, G. (2012). A Longitudinal Investigation of Project-based Instruction and Student Achievement in High School Social Studies. *The Interdisciplinary Journal of Problem-Based Learning*, 6(1), 82–103. Dostopno na: <https://doi.org/10.7771/1541-5015.1313> (pridobljeno 25.09.2022).
39. Šafranč, J., Gojko Rajič, A. in Bulatović, V. (2021). Motivation for Foreign Language Communication. *Didactica Slovenica – Pedagoška obzorja*, 36(2), 49–63.
40. Trautrim, A., Defee, C. in Farris, T. (2016). Preparing Business Students for Workplace Reality – Using Global Virtual Teams in Logistics and SCM Education. *The International Journal of Logistics Management*, 27(3), 886–907. Dostopno na: <https://doi.org/10.1108/IJLM-01-2015-0003> (pridobljeno 15.09.2022).
41. Van Ryssen, S. in Godar, S. H. (2000). Going International Without Going International: Multinational Virtual Teams. *Journal of International Management*, 6, 49–60. Dostopno na: [https://doi.org/10.1016/S1075-4253\(00\)00019-3](https://doi.org/10.1016/S1075-4253(00)00019-3) (pridobljeno 10.09.2022).
42. Vriens, M., Petegem, W. V. in Achten, M. (2010). Virtual Mobility as an Alternative or Complement to Physical Mobility?. V: *Edulearn 10 proceedings. 2nd international conference on Education and New Learning Technologies* (str. 6695–6702). Dostopno na: https://www.researchgate.net/publication/228561095_Virtual_mobility_as_an_alternative_or_complement_to_physical_mobility (pridobljeno 20.09.2022).
43. Walker, R. C., Cardon, P. W. in Aritz, J. (2018). Enhancing Global Virtual Small Group Communication Skills. *Journal of Intercultural Communication Research*, 47, 421–433. Dostopno na: <https://doi.org/10.1080/17475759.2018.1475292> (pridobljeno 15.09.2022).
44. Yi, Y. J. (2016). Effects of Team-building on Communication and Teamwork Among Nursing Students. *International Nursing Review*, 63(1), 33–40. Dostopno na: <https://doi.org/10.1111/inr.12224> (pridobljeno 15.09.2022).
45. Zavašnik Arčnik, M. (2015). Usposabljanje strokovnih delavcev za vodenje strokovnih aktivov. *Vodenje v vzgoji in izobraževanju*, 36(15), 25–44.
46. Zgaga, P., Klemenčič, M., Komljenovič, J. idr. (2013). *Higher Education in the Western Balkans: Reforms, Developments, Trends: Key Findings from Field Research*. Ljubljana: Faculty of Education, Centre for Educational Policy Studies.

Mateja Šimec (1976), doktorska študentka na Fakulteti za zdravstvene vede Univerze v Novem mestu.
Naslov/Address: Stopiče 122, 8322 Stopiče, Slovenija/Slovenia
Telefon/Telephone: (+386) 041 392 334
E-naslov: mateja.simec@uni-nm.si

Dr. Karmen Erjavec (1971), redna profesorica na Fakulteti za ekonomijo in informatiko Univerze v Novem mestu.
Naslov/Address: Topniška 45, 1000 Ljubljana, Slovenija/Slovenia
Telefon/Telephone: (+386) 040 869 839
E-mail: karmen.erjavec@uni-nm.si

Dr. Marjan Blažič (1947), redni profesor na Fakulteti za poslovne in upravne vede Univerze v Novem mestu.
Naslov/Address: Na Loko 2, 8000 Novo mesto, Slovenija/Slovenia
Telefon/Telephone: (+386) 07 393 00 10
E-mail: marjan.blazic@uni-nm.si